

İlk bahar almayınca
Bürümce ala gönül
Çade yar olmayınca
Kırmızı belâ gönül.

Eğelden kemse sansın
Kader kısmet utansın
Neytesinde mansın
Bâylesi fala gönül.

Bu bağda huzarı bitmez
Gül açmaz bülbül ötmez
Bahar iltifat etmez
Kırmızı dala gönül.

Adım Kemâl H. S. T.